

Samenvatting uitspraak Klachtencommissie van 8 november 2022

De klacht richt zich tegen de gedwongen toediening van medicatie tijdens zijn verblijf binnen de instelling.

- Klager verblijft binnen de instelling op grond van een crisismaatregel.
- De klacht wordt ongegrond verklaard.

De klacht

De klacht betreft de beslissing tot het toepassen van verplichte zorg in de vorm van een depot antipsychotica. Beklaagde heeft, op verzoek van klager en zijn pvp en na overleg met de geneesheer-directeur, de toediening van dit depot opgeschort tot na de uitspraak van de klachtencommissie.

Ontvankelijkheid

De klacht is ontvankelijk. Klager heeft geen toestemming gegeven tot inzage in zijn dossier met uitzondering van de beschikking van de rechtbank tot het verlenen van verplichte zorg en de artikel 8:9 brief die aan klager is uitgereikt met betrekking tot de toepassing van gedwongen medicatie. Dit betekent dat beklagde beperkt is in de ruimte om informatie te delen en antwoord te geven op vragen van de commissie.

Beoordeling

De commissie komt, gelet op de stukken en hetgeen tijdens de hoorzitting is besproken, tot de volgende beoordeling.

De Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) heeft een helder toetsingskader voor de beoordeling van de toepassing van verplichte zorg. Ten eerste moet de verplichte zorg een wettelijke basis hebben (artikel 3:1 Wvggz). Ten tweede moet de beslissing om verplichte zorg te verlenen op schrift gesteld en uitgereikt aan klager zijn, maar niet voordat de zorgverantwoordelijke zich op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van de cliënt en de beslissing met de cliënt heeft besproken (artikel 8:9 lid 1 Wvggz). Ten slotte bepaalt artikel 3:3 van de Wvggz dat verplichte zorg als uiterste middel kan worden verleend als iemands gedrag als gevolg van zijn psychische stoornis leidt tot ernstig nadeel. Dit kan alleen als:

- a. er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg zijn (ultimum remedium);
- b. er geen minder bezwarende alternatieven met het beoogde effect zijn (subsidiariteit);
- c. het verlenen van verplichte zorg in verhouding staat tot het doel daarvan (proportionaliteit);
- d. redelijkerwijs te verwachten is dat het verlenen van verplichte zorg effectief is (doelmatigheid).

De commissie constateert op basis van de stukken dat het verlenen van de verplichte zorg gebaseerd is op de geldende crisismaatregel van. Daarnaast is door beklagde voldaan aan de vereisten van artikel 8:9 Wvggz. Klager is tijdig op de hoogte gesteld van het voornemen van beklagde om gedwongen medicatie te gaan toedienen, beklagde heeft zich op de hoogte gesteld van de actuele gezondheidssituatie van klager en de brief is tijdig uitgereikt aan klager.

Ten slotte is de commissie van oordeel dat is voldaan aan de vereisten van proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en doelmatigheid. Er zijn geen mogelijkheden tot behandeling van klager op basis van vrijwilligheid. Er zijn ook geen minder bezwarende of minder ingrijpende alternatieven voorhanden, op basis waarvan aan klager een behandeling kan worden geboden. Beklaagde heeft aangegeven dat alle mogelijkheden uit de richtlijnen geprobeerd zijn, met onvoldoende resultaat. En het middel is veilig, omdat het binnen een gesloten setting, met 24/7 aanwezigheid van personeel wordt toegediend. De commissie gaat er verder vanuit dat het protocol medische begeleiding bij clozapinegebruik gevolgd wordt.

Kortom, beklagde heeft voldaan aan de eisen die de wet stelt aan de toepassing van verplichte zorg.

Beslissing

- De klacht van klager is ongegrond.